

Luister naar een andere gelijkenis.
Er was eens een landheer
die een wijngaard aanlegde en hem omheinde.
Hij groef er een kuil voor de wijnpers
en bouwde een uitkijktoren.
Toen verpachtte hij hem aan wijnbouwers
en ging op reis.
Tegen de tijd van de druivenoogst
stuurde hij zijn knechten naar de wijnbouwers
om zijn vruchten in ontvangst te nemen.
Maar de wijnbouwers grepen de knechten,
ze mishandelden er een,
doodden een ander en stenigden een derde.
Daarna stuurde de landheer andere knechten, een
grotere groep dan eerst,
maar met hen deden ze hetzelfde.
Ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe,
met de gedachte:
Voor mijn zoon zullen ze wel ontzag hebben.
Toen de wijnbouwers de zoon zagen,
zeiden ze onder elkaar: "Dat is de erfgenaam!
Kom op, laten we hem doden
en zo zijn erfenis opstrijken,"
en ze grepen hem vast,
gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem.

Wanneer nu de eigenaar van de wijngaard komt,
wat moet hij dan met die wijnbouwers doen?'
Ze antwoordden: 'De onmens! Laat hij ze op een
mensonwaardige manier ombrengen
en de wijngaard verpachten aan andere
wijnbouwers, die de vruchten wel aan hem
afdragen wanneer het daar de tijd voor is.'

Daarop zei Jezus tegen hen:
'Hebt u dit nooit in de Schriften gelezen:
"De steen die de bouwers afkeurden
is de hoeksteen geworden.
Dankzij de Heer is dit gebeurd,
wonderbaarlijk is het om te zien."
Daarom zeg ik u: het koninkrijk van God zal u worden
ontnomen, en gegeven worden aan een volk dat
het wel vrucht laat dragen.
Wie over die steen struikelt zal gebroken worden,
en iedereen op wie die steen valt zal worden
verpletterd.'

Matteüs 21, 33-44

Met deze allegorie van Matteüs kunnen we
verschillende kanten op.

We kunnen ons ergeren aan de hardheid
van het verhaal. Die hardheid vinden we
wel meer in het evangelie van Matteüs en is
wellicht het gevolg van de pijn die de
leerlingen van Jezus voelden omwille van de
dood van Jezus en – in de tijd van Matteüs –
de vervolging door de Joden. Deze allegorie
vertelt over de zoon: *"Dat is de erfgenaam!
Kom op, laten we hem doden en zo zijn
erfenis opstrijken," en ze grepen hem vast,
gooiden hem de wijngaard uit en doodden
hem.*

We kunnen de morele en de moraliserende
richting uit gaan en de houding van de
wijnbouwers aanklagen. Zij weigeren de
vruchten van de wijngaard af te dragen
aan de landheer. Het leven dat God ons in
handen geeft, moet ook nu vrucht dragen.

De essentie van het verhaal zit echter in het
citaat uit psalm 118 (22-23): *"De steen die de
bouwers afkeurden is de hoeksteen
geworden."* Matteüs citeert die psalm om te
verwijzen naar de verrijzenis van Jezus. God
wordt geloofd en geprezen:
*"Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt,
laten wij juichen en ons verheugen.
Heer, geef ons de overwinning,
Heer, geef ons voorspoed.
Gezegend wie komt
met de naam van de Heer.
Wij zegenen u vanuit het huis van de Heer.
De Heer is God, hij heeft ons licht gebracht.
Vier feest en ga met groene twijgen
tot aan de horens van het altaar.
U bent mijn God, u zal ik loven,
hoog zal ik u prijzen, mijn God.
Loof de Heer, want hij is goed,
eeuwig duurt zijn trouw."* (Psalm 118, 24-29)

Jezus, de Zoon, is gedood door hen die
verondersteld werden te werken in de
wijngaard, *het koninkrijk van God*. Zo
hadden mensen die meenden zich in de
plaats van God te kunnen stellen eerder ook
gehandeld met meerdere profeten, die hun
manier van leven afgekeurd hadden. God
heeft echter Jezus opgewekt. Hij leeft.

Jezus heeft steeds gewerkt in de wijngaard
van zijn Vader, het koninkrijk van God. Hij
heeft hardheid gekend, tegenkanting en
lijden. Hij is gedood, maar zijn leven blijkt
sterker dan dat alles. Hij is verrezen.

Daarom ziet de evangelist Hem als de
hoeksteen, waarop wij verder kunnen
bouwen. Wij kunnen nu werken in de
wijngaard van de Heer, opdat die vruchten
kan dragen. Zo gebeurt het koninkrijk van
God.

Omdat Jezus onze hoeksteen is, mogen wij
gelooven dat het leven dat God ons in
handen geeft sterker is dan alle hardheid,
sterker dan alles wat dat leven tegenwerkt
of afbreekt.

Omdat Jezus onze hoeksteen is, mogen wij
hopen dat wij kracht van God ontvangen,
wanneer ons leven moeilijk is.

Omdat Jezus onze hoeksteen is, mogen wij
erop vertrouwen dat ons leven niet eindigt
bij de dood. Ook ons wacht verrijzenis.

*"Loof de Heer, want hij is goed,
eeuwig duurt zijn trouw."*

Het is de moeite waard God een plaats te
geven, niet alleen in ons leven, maar ook in
de samenleving en in de wereld.

God,
wij danken U
omdat Gij telkens weer
toekomst geeft
aan ons, mensen.

Dat hebt Gij duidelijk gemaakt
in Jezus, uw Zoon.
Hij ondervond tegenwerking,
Hij onderging lijden en dood.
Maar Gij hebt Hem tot leven gewekt.

Voor ons is Hij
de hoeksteen geworden
van ons leven,
dat ook getekend is
door lijden en dood.

God,
versterk onze hoop
dat uw leven alles overwint.

Help ons
te vertrouwen op uw nabijheid
en te geloven in uw levenskracht.

Zegen ons
die in de wereld willen staan
in uw naam, Heer, onze God.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

De hoeksteen van ons leven